

[Lilli Gyldenkilde]

hr. Estrup var kommet med sit frontalangreb både på fagbevægelsen og på oppositionen i øvrigt, kunne jeg påvise, at oppositionens arbejde havde sikret, at dette her ikke handler om 80.000-90.000 mennesker fra den 2. juli, men i stedet for handler om omkring 17.000 mennesker. Det er dog et stykke arbejde undervejs. Man forsvarer det, som om dette her har været det rigtige fra starten, men det har det ikke. Det radikale venstre har jo hele vejen igennem lyttet til oppositionen og taget dens ord til efterretning og forsøgt at forhandle noget igennem, sådan at det ikke blev så slemt, som da det blev fremlagt, hvor det radikale venstre i grunden allerede sagde ja til det. Det er lykkedes meget godt – og tak for det! – men lad så være med at håne os andre, fordi vi har deltaget meget i det arbejde, der er udført, siden dette her blev fremlagt.

Endelig vil jeg bede det radikale venstre svare på, om de ikke føler, at det fremover vil blive lidt hul snak, når man går ud og taler om ligestilling, samtidig med at man sørger for at lave en lov, om hvilken man ved, at 70 pct. af dem, der falder ind under loven, er kvinder, og at de bliver sat ud i mørket. Synes man, man kan være det bekendt?

Formanden:

Nu skal vi snart tilbage til ordførerrækken, men hr. Svend Auken har bedt om en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Når jeg har bedt om en kort bemærkning, er det, fordi hr. Estrup har stillet mig et spørgsmål, jeg gerne vil svare på. Hr. Estrup har spurgt mig, om det ikke var en klar forudsætning i sin tid ved arbejdstilbudsloven, at der kun kunne gives ét tilbud. Dertil er svaret nej. Det har ikke været en forudsætning.

Det, hr. Estrup måske kan forveksle det med, er, at socialdemokratiet og jeg som minister dengang altid har sagt, at arbejdstilbudsordningen er et sikkerhedsnet på arbejdsmarkedet, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for, at folk ikke ryger ned på sikkerhedsnettet, men at der er positive foranstaltninger i form af nye beskæftigelsesmulighe-

der og uddannelsesmuligheder, sådan at den belastning, ordningen medfører, bliver så lille som muligt, og det synspunkt fastholder jeg. Men det, vi desværre har måttet se, og som vi jo vil opleve senere i dag, er, at flertallet herinde afvikler alle forsøgene på at skabe nogle positive beskæftigelsesmuligheder: vi afskaffer jobskabelsesordningen, hvoraf et af formålene oprindeligt var og stadig er at være en aflastning for arbejdstilbudsordningen.

Jeg kan godt forstå, at hr. Estrup er optaget af begrebet troværdighed. Det har også optaget den offentlige debat, men det er ikke oppositionens troværdighed, der har optaget den offentlige debat; det, der har optaget den offentlige debat, er det radikale venstres troværdighed. Jeg har ikke selv deltaget meget i den debat – jeg håber stadig, at dette her er en svips, og at vi kan vende tilbage til et mere fornuftigt samarbejde igen – men det er alle hr. Estrups partifæller, der har deltaget i denne debat, og det er en meget livlig og intens debat, der er foregået inden for rammerne af det radikale venstre, så det, man har sat spørgsmålstegn ved, er det radikale venstres troværdighed.

Lad os slutte med noget positivt. Lad os slutte med at udtrykke det håb i forhold til hr. Estrup, at det radikale venstre og oppositionen, som til den tid gerne må være styrket, i fællesskab kan afskaffe denne forringelse, når det i 1986-87 viser sig, at ingen af forudsætningerne for denne lovgivning har været opfyldt.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg vil gerne starte med at sige til fru Lilli Gyldenkilde, at det ikke var sådan, at vi blot tog til efterretning, hvad der forelå ved første behandling, og det ved fru Lilli Gyldenkilde udmærket godt. Vi har stillet en række betingelser, vi har arbejdet på at få de betingelser opfyldt, og det er faktisk lykkedes. Det er ikke på grund af oppositionens forskellige kritik, men det er bl.a., fordi vi har haft en lang debat, som vi selv har deltaget aktivt i.

Dernæst vil jeg gerne sige noget om spørgsmålet om kvinderne og deres muligheder. Det, dette her drejer sig om, er, at de kvinder, som aldrig tidligere fik chancen for at få en uddannelse, nu får den. Det kan ik-